Ήταν κάποτε ένα μικρό κοριτσάκι, που μόνο που το έβλεπες έφτανε να το αγαπήσεις.

Περισσότερο από όλους, αγαπούσε το κοριτσάκι η γιαγιά του, η ποία συνεχώς έκανε δώρα στη μικρή της εγγονή. Μια μέρα της χάρισε ένα σκούφο από κόκκινο ύφασμα. Τόσο πολύ άρεσε στο κοριτσάκι, ο κόκκινος σκούφος της που δεν ήθελε να τον αποχωριστεί και τον φορούσε κάθε μέρα. Έτσι όλοι την αποκαλούσαν: **«Κοκκινοσκουφίτσα»!**

Μια μέρα η μαμά της, της λέει: «Κοκκινοσκουφίτσα, πάρε αυτό το καλάθι, έχει μέσα γλυκά και ένα μπουκάλι κρασί. Πήγαινέ τα στη γιαγιά σου για να δυναμώσει, που είναι άρρωστη και αδύναμη. Φρόντισε όμως να είσαι φρόνιμη και μην ξεχάσεις να της δώσεις πολλά χαιρετίσματα. Να πηγαίνεις προσεκτικά στο δρόμο και να προσέχεις!

«Εντάξει θα κάνω ότι μου είπες», υποσχέθηκε η Κοκκινοσκουφίτσα.

Η γιαγιά ζούσε στο δάσος, μισή μέρα μακριά από το χωριό. Καθώς λοιπόν, το κοριτσάκι μπήκε στο δάσος, τη συνάντησε ο λύκος. Η Κοκκινοσκουφίτσα όμως δε γνώριζε ότι ο λύκος είναι κακό ζώο και έτσι δεν τον φοβήθηκε.

-«Καλημέρα Κοκκινοσκουφίτσα», είπε ο λύκος.

- «Καλημέρα λύκε», απάντησε το κοριτσάκι.

- «Για πού το έβαλες πρωί πρωί;» ρώτησε ο λύκος.

- «Πάω στη γιαγιά μου», λέει η Κοκκινοσκουφίτσα.

- «Και τι κουβαλάς εκεί;» ξαναρωτά ο λύκος.

-« Γλυκό και κρασί, για την άρρωστη γιαγιά μου, για να δυναμώσει που είναι άρρωστη», δίνει όλες τις απαντήσεις στο λύκο η μικρή.

Ο λύκος συνέχισε να ρωτά το κοριτσάκι:

- «Κοκκινοσκουφίτσα, που μένει η γιαγιά σου;»

- « Μέσα στο δάσος», απάντα το κοριτσάκι, « γύρω στο ένα τέταρτο απόσταση από εδώ. Το σπίτι της γιαγιάς είναι κάτω από τρεις βελανιδιές. Θα πρέπει να το ξέρεις».

Ο λύκος σκέφτηκε, ότι η Κοκκινοσκουφίτσα θα ήταν καταπληκτικός μεζές και αναρωτήθηκε τι έπρεπε να κάνει να τον αποκτήσει.

Για λίγο ακόμη περπάτησε στο πλάι της Κοκκινοσκουφίτσας και μετά της λέει:

«Κοκκινοσκουφίτσα, κοίταξε τι ωραία λουλούδια που υπάρχουν στο δάσος! Μα γιατί δεν τα κοιτάς; Έχω την εντύπωση ότι ούτε καν ακούς το όμορφο κελάηδισμα των πουλιών. Εσύ περπατάς σαν να είσαι στο δρόμο για το σχολείο, ενώ είναι τόσο όμορφα στο δάσος!»

Η Κοκκινοσκουφίτσα σήκωσε τότε τα μάτια της και είδε τις αχτίνες του ήλιου να περνάνε ανάμεσα από τα δέντρα. Το δάσος ήταν γεμάτο λουλούδια και σκέφτηκε να φτιάξει μια ανθοδέσμη για τη γιαγιά της. «Ακόμη είναι νωρίς», είπε. «Έχω αρκετή ώρα για να φτάσω έγκαιρα στη γιαγιά»

Έτσι μπήκε χορεύοντας στο δάσος και άρχισε να διαλέγει λουλούδια.

Μόλις μάζευε ένα λουλούδι αμέσως έβρισκε ένα άλλο ομορφότερο και η Κοκκινοσκουφίτσα ξεμάκραινε ολοένα και περισσότερο και έμπαινε βαθύτερα μέσα στο δάσος. Ο λύκος όμως προχώρησε χωρίς να καθυστερεί και έφτασε στο σπίτι της γιαγιάς. Χτύπησε την πόρτα!

- «Ποιος είναι;» ρώτησε η γιαγιά.

- « η Κοκκινοσκουφίτσα», απάντησε ο λύκος. «Σου φέρνω γλυκά και κρασί. Άνοιξέ μου».

- «Σπρώξε την πόρτα, δεν έχω κλειδώσει, είμαι πολύ αδύναμη για να σηκωθώ», λέει η γιαγιά

Ο κακός λύκος, άνοιξε την πόρτα, μπήκε μέσα, κατευθύνθηκε στο κρεβάτι της γιαγιάς και την καταβρόχθισε. Μετά πήρε τα ρούχα της και τα φόρεσε. Έβαλε και το καπέλο του ύπνου της γιαγιάς και ξάπλωσε ενώ προηγουμένως τράβηξε τις κουρτίνες.

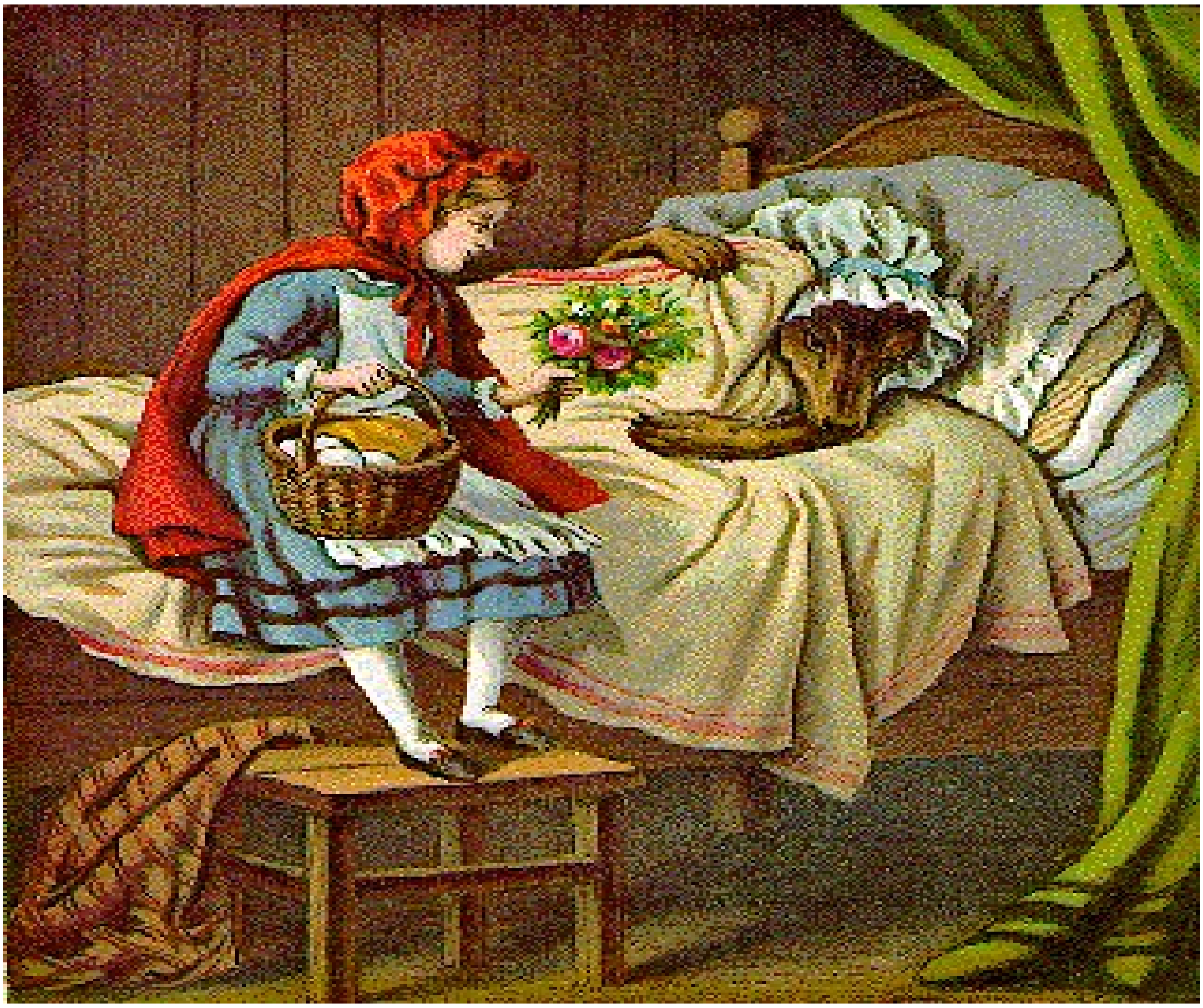

Η Κοκκινοσκουφίτσα έτρεχε στο δάσος ψάχνοντας για λουλούδια και όταν μάζεψε τόσα ώστε να μη μπορεί να κουβαλήσει περισσότερα, θυμήθηκε τη γιαγιά της και ξεκίνησε να πάει να την επισκεφθεί. Καθώς έφτασε βρήκε την πόρτα ανοιχτή, πράγμα ασυνήθιστο. Μόλις μπήκε στο δωμάτιο αισθάνθηκε άβολα και σκέφτηκε: «γιατί άραγε είμαι τόσο φοβισμένη σήμερα, ενώ συνήθως έρχομαι στη γιαγιά με μεγάλη ευχαρίστηση;»

Μετά πήγε προς το κρεβάτι και άνοιξε τις κουρτίνες. Στο κρεβάτι είδε ξαπλωμένη τη γιαγιά με κατεβασμένο το καπέλο του ύπνου βαθιά μέσα στο πρόσωπο, ενώ το παρουσιαστικό της ξάφνιασε την Κοκκινοσκουφίτσα.

Τότε το κοριτσάκι άρχισε τις ερωτήσεις και ηγιαγιά-λύκος απαντούσε:

- «Γιαγιά γιατί έχεις τόσο μεγάλα αυτιά;»
- «Για να σε ακούω καλύτερα κόρη μου»
- «Γιαγιά γιατί έχεις τόσο μεγάλα μάτια;»
- «Για να σε βλέπω καλύτερα μικρούλα μου»
- «Γιαγιά γιατί έχεις τόσο μεγάλα χέρια;»
- «Για να σε πάνω καλύτερα Κοκκινοσκουφίτσα μου»
- «Γιαγιά γιατί έχεις τόσο μεγάλο και τρομακτικό στόμα;»
- «Για να σε φάω καλύτερα»

Κι αμέσως πετάχτηκε από το κρεβάτι και όρμησε στην Κοκκινοσκουφίτσα και την κατάπιε.

Μετά ξάπλωσε στο κρεβάτι και αποκοιμήθηκε ροχαλίζοντας πολύ δυνατά.

Τυχαία, έξω από το σπιτάκι της γιαγιάς, περνούσε ο κυνηγός. Ακούγοντας το ροχαλητό ξαφνιάστηκε. «Δεν είναι φυσικό γριά γυναίκα, να ροχαλίζει τόσο δυνατά», σκέφτηκε. Μπήκε λοιπόν στο δωμάτιο και αντίκρισε πάνω στο κρεβάτι, το λύκο που τόσο καιρό έψαχνε.

Αμέσως άρπαξε το όπλο του, αλλά σκέφτηκε ότι ο λύκος μπορεί να έφαγε τη γιαγιά και ίσως προλάβαινε να τη σώσει. Έτσι δεν πυροβόλησε αλλά πήρε αμέσως το ψαλίδι και άνοιξε την κοιλιά του λύκου, που κοιμόταν. Τότε αντίκρισε την Κοκκινοσκουφίτσα και τη γιαγιά. Τις έβγαλε και τις δυο από την κοιλιά του   κακού λύκου.

Έτρεξε στον κήπο, πήρε δυο μεγάλες πέτρες, τις έβαλε εκεί που ήταν το κοριτσάκι με τη γιαγιά του και έραψε με βελόνα και κλωστή την κοιλιά του άγριου θηρίου. Όταν ξύπνησε ο λύκος αισθάνθηκε δίψα. Πήγε στο ποτάμι να πιεί νερό. Οι πέτρες ήταν όμως βαριές και ο λύκος γλίστρησε μέσα στο νερό

Μετά από αυτό όλοι ήταν ικανοποιημένοι. Η γιαγιά έφαγε το γλυκό που έφερε η εγγονή της, ο κυνηγός ήπιε το κρασί και η Κοκκινοσκουφίτσα σκέφτηκε πως ποτέ πια δεν θα άφηνε το δρόμο της, για να μπει στο δάσος, ειδικά όταν της το έχει απαγορεύσει η μαμά της.